

Eumen. i. 5. habuit eum ad manum Scribæ loco; quod multo apud Grajos honorificentius est, quam apud Romanos: Nam apud nos re vera, sicut sunt, mercenarii Scribæ existimantur: at apud illos contrario nemo ad id officium admittitur, nisi honesto loco, & fide, & industria, cognita, quod necesse est omnium consiliorum cum esse partem.

Gravina vult semper Scribas in honore, apud Romanos quoque, fuisse; quia negocium, quod gerebant, quum haud parvi momenti esset, opus erat, ut viris honestis concederetur. Memorato loco hæc scribit: *Huic accedebat Ordo Scribarum, qui leges, aëtus, rationesque omnes publicas perscribebant, ac referebant in tabulas. Quod negotium haud parvi sane momenti dabatur viris honestis, quippe futuris custodibus fidei publicæ, publicæque voluntatis conservatoribus. Quam ob causam & apud Græcos hominibus honestiore loco natis bujusmodi munus deferebatur. Quavis Cornelius Nepos in Eumene Scribarum munus in majori apud Græcos honore, quam apud Romanos fuisse, scribat.* At distinguamus tempora, & conciliabimus Auctores; etenim ex Cicerone in Verrem 3. 79. discimus, traëtu temporis hunc ordinem incepisse honestius haberí: *Ordo est honestus, quod eorum hominum fidei tabulae publicæ, periculaque Magistratum, committuntur.*

Refert etiam ipsem Tullius, Scribarum numerum adeo excreuisse, ut fuerit in decurias descriptus, ordinis videlicet sui, ut ait Pitiscus, servandi gratia, in civitate plena populo, & variis potestatibus parente; vel, ut inquit Gravina, cumque numerus eorum minime esset exiguis, dispartiti fuerunt in decurias: in quibus qui Scriba fieri optabat, locum sibi aliquando emere solebat. Subdit idem Gravina, Magistratibus jus fuisse,

ut